

Wykład 7

»» Funkcje – ciąg dalszy
Operacje dyskowe

Wskaźniki do funkcji

- ▶ Funkcje w języku C nie są zmiennymi, ale można definiować wskaźniki do funkcji.
- ▶ Takim wskaźnikiem można nadawać wartości, umieszczać je w tablicach, przekazywać do funkcji, zwracać jako wartość funkcyjną etc.
- ▶ **Przykład definicji wskaźnika do funkcji:**

```
int ( *pf )( );
```

- ▶ Taką definicję odczytuje się następująco:
 - Najpierw nazwę funkcji.
 - Następnie należy poruszać się w prawo (ponieważ po prawej stronie mogą stać tylko operatory **()** lub **[]** i są one „najsilniejsze” z możliwych).
 - Po dojściu do nawiasu zamykającego poruszamy się w lewo.
 - Jeśli odczytaliśmy wszystko w obrębie danego nawiasu to wychodzimy na zewnątrz niego i znów poruszamy się w prawo.

Wskaźniki do funkcji

- Zatem powyższą definicję czytamy następująco:
 - nazwa funkcji to `pf`,
 - w prawo jest nawias zamykający, więc idziemy w lewo -
(`*pf`) - jest **wskaźnikiem**, wychodzimy z nawiasu zamykającego
 - Idziemy znów w prawo gdzie stoi operator wywołania funkcji –
(`*pf`) () - **do funkcji wywoływanej bez żadnych argumentów** (nawias był pusty)
 - teraz w lewo – **zwracającą** - `int` (`*pf`) () - wartość typu `int`.
- ▶ Gdybyśmy pominęli nawiasy okrągłe - `int *pf` () - to byłaby to deklaracja funkcji zwracająca wskaźnik do typu `int` i wywoływanej bez żadnych argumentów (dlatego, że nawiasy są „silniejsze” niż operator adresowania pośredniego *).
- ▶ **Nazwa funkcji jest inaczej jej adresem w pamięci** (adres miejsca w pamięci, gdzie zaczyna się kod będący instrukcjami danej funkcji).
- ▶ Dzięki temu można go łatwo ustawić, aby pokazywał na daną funkcję:

```
wskaźnik = nazwa_funkcji; // to nie jest wywołanie funkcji
// wskaźnik = nazwa_funkcji() - błąd, próba wywołania funkcji
// i przypisania wyniku pod wskaźnik do funkcji
```

Wskaźniki do funkcji

► Przykład:

```
int ( *pf )( int, int ); // typ wyniku i sygnatura muszą być zgodne
```

```
int Ki( int x, int y ){  
    return (x + y) * (x + 2 * y);  
}
```

```
long K1( int x, int y ){  
    return (long)(x + 3 * y) * (x - y);  
}
```

```
pf = Ki;           // poprawnie (kompilator odkryje, że pf jest  
                   // wskaźnikiem i poprawnie go ustawi)  
pf = & Ki;         // poprawnie (użycie operatora & w celu uzyskania  
                   // adresu funkcji jest opcjonalne)  
pf = K1;           // błąd, nieodpowiedni wskaźnik (zły typ wartości  
                   // przekazywanej z funkcji)
```

Wskaźniki do funkcji

► Wywołanie funkcji - przykład:

```
void bubbleSort ( float T[ ], int n ) { ... }
void mergeSort ( float T[ ], int n ) { ... }
void heapSort ( float T[ ], int n ) { ... }
// można nadać wskaźnikowi do funkcji początkową wartość
void ( *wS )( float[ ], int ) = bubbleSort;
void ( *nS )( float[ ], int ) ;

nS = wS; // ns i ws wskazują na funkcję bubbleSort
float TAB[ 150 ];

/* równoważne wywołania funkcji bubbleSort: */

wS ( TAB, 150 ); // można użyć identyfikatora wskaźnika do
                // funkcji tak jak nazwy funkcji
// wywołanie tego na co pokazuje wskaźnik, czyli funkcji bubbleSort
( *nS )( TAB, 150 ); // nawiasy są konieczne w celu zapewnienia
                    // prawidłowego powiązania składowych
```

Tablice wskaźników do funkcji

- ▶ Często korzysta się z tablicy wskaźników do funkcji, przykład:

```
void (*(twf[10]) )();
```

- Definicję taką czyta się następująco:
 - **twf** – nazwa tablicy *twf*
 - **[10]** – jest 10 elementową tablicą
 - ***** – wskaźników
 - **()** – do funkcji wywoływanej bez żadnych argumentów
 - **void** – zwracającą typ **void** (czyli nic)

- ▶ W ramach takiej tablicy możemy przechowywać wybrane funkcje naszego programu (np. systemu menu w programie i łatwo je modyfikować w trakcie wykonywania programu).
- ▶ Po zdefiniowaniu tablicy należy zdefiniować jej wskaźniki udostępniające np. czynności wybierane z menu:

```
twf[1] = szukaj;    // ustaw drugi wskaźnik z tablicy twf na funkcję szukaj
```

- ▶ **Przykład wywołania:**

```
twf[1]();           // wywołaj drugą funkcję z tablicy twf
```

Tablice wskaźników do funkcji - przykład

► Przykłady:

```
int fA(double x) { ... }
int fB(double y) { ... }
int fC(double z) { ... }
    // inicjowanie - przypisanie adresów funkcji do wskaźników w tablicy
int ( *fX [3] )( double ) = { fA, fB };
fX[2] = fC;

fX[1]( 37.18 );           // wywołanie fB

    // definicja z ustawieniem wartości początkowych
int ( *Test [10] )( char* ) = { /* ..... */ };
int Wyniki [10];           // wyniki funkcji z tablicy wskaźników Test
char* Napisy[10];          // argumenty funkcji z tablicy wskaźników Test
for (int i = 0; i < 10; ++i )
    Wyniki[i] = Test[i] ( Napisy[i] ); // wywołania funkcji
```

Tablice wskaźników do funkcji

- ▶ Można wprowadzić synonim skomplikowanego typu za pomocą instrukcji **typedef**.
- ▶ **Przykład:**
 - Moglibyśmy wprowadzić synonim typu *wskaźnik do funkcji z dwoma parametrami typu float zwracającej int*.
 - Następnie użyć go w deklaracji/definicji funkcyjnych zmiennych wskaźnikowych.

```
typedef int ( *PF )( float, float ); // PF to nazwa typu
```

```
int Fun( float a, float b ) { ... }
```

```
PF f1, f2 = Fun;
```

```
PF Tfun[15]; // tablica wskaźników do funkcji
```

Wskaźniki funkcji jako argument funkcji

- ▶ Wskaźnik do funkcji może być również argumentem funkcji.

- ▶ **Przykład:**

```
// argumentem jest konkretna metoda sortowania
void Sort( float[ ], int, void (*) ( float[ ], int ) = mergeSort );

void Sort( float TAB[ ], int rozmiar, void (*fS) (float[ ], int) )
{
    .....
    fS( TAB, rozmiar );
    .....
}

float T1[100], T2[200];
void ( *wF )( float[ ], int ) = heapSort;

Sort( T1, 100, bubbleSort );      // bubbleSort
Sort( T2, 200, wF );              // heapSort
Sort( T2, 200 );                  // domyślnie mergeSort
```

Wskaźniki funkcji jako argument funkcji

- ▶ Wskaźnik do funkcji może też być wartością zwracaną przez funkcję.
- ▶ **Przykład:**

```
typedef char* ( *NP )( char*, char* ); // NP to nazwa typu

struct FUNKCJE {
    int cecha; // na jej podstawie wybór funkcji do wywołania
    NP funkcja; // wskaźnik do funkcji
} TABLICA[15];

// zwraca wskaźnik do funkcji
NP Szukaj( struct FUNKCJE TAB[ ], int rozmiar, int wzorzec ) {
    for (int i = 1; i < rozmiar; ++i)
        if (TAB[i].cecha == wzorzec)
            return TAB[i].funkcja;
    return TAB[0].funkcja;
}

// wywołanie wybranej funkcji
printf( "%s\n" , Szukaj ( TABLICA, 15, 1527 )( "Alf","Ogi" ) );
```

Wskaźniki do funkcji - Przykład

► Przykład – Kalkulator

```
#include <math.h>

// Program oblicza wartości funkcji sin, cos, tan, cotan, sqrt, log, recip, sqr

double FSin ( double x, bool &err)
{ return sin(x); }

double FCos ( double x, bool &err)
{ return cos(x); }

double FTan ( double x, bool &err) {
    if (cos(x) != 0)
        return tan(x);
    else {
        err = true;
        return 0;
    }
}
```

Wskaźniki do funkcji – Przykład cd.

```
double FCotan ( double x, bool &err){  
    if (sin(x) != 0)  
        return 1 / tan(x);  
    else {  
        err = true;  
        return 0;  
    }  
}
```

```
double FSqrt ( double x, bool &err){  
    if (x >= 0)  
        return sqrt(x);  
    else {  
        err = true;  
        return 0;  
    }  
}
```

Wskaźniki do funkcji – Przykład cd.

```
double FLog ( double x, bool &err) {  
    if (x > 0)  
        return log(x);  
    else {  
        err = true;  
        return 0;  
    }  
}
```

```
double FRecip ( double x, bool &err){  
    if (x != 0)  
        return 1 / x;  
    else {  
        err = true;  
        return 0;  
    }  
}
```

```
double FSqr ( double x, bool &err)  
{ return x * x; }
```

Wskaźniki do funkcji – Przykład cd.

```
int main() {
    double (*TabFun[8])(double, bool&) = { FSin, FCos, FTan, FCotan, FSqrt,
        FLog, FRecip, FSqr};

    int opcja;
    double arg, wynik;
    bool dalej = true, nieodpowiedni;

    while (dalej) {
        printf("\nWybierz funkcje "
            "\n0 - sin,"
            "\n1 - cos,"
            "\n2 - tan,"
            "\n3 - cotan,"
            "\n4 - sqrt,"
            "\n5 - log,"
            "\n6 - recip,"
            "\n7 - sqr,"
            "\ninna - koniec : ");
        scanf("%d", &opcja);
```

Wskaźniki do funkcji – Przykład cd.

```
if(opcja < 0 || opcja > 7){
    printf("\nKoniec.\n");
    dalej = false;
} else {
    printf("Podaj wartosc x : ");
    scanf("%lf", &arg);

    nieodpowiedni = false;
    // wywołanie odpowiedniej funkcji
    wynik = TabFun[opcja](arg, nieodpowiedni);

    if (nieodpowiedni)
        printf("Nieodpowiedni argument.\n");
    else
        printf("Wynik = %lf\n", wynik);
    }
}
return 0;
}
```

Operacje dyskowe

»» Pliki, dostęp, zapis i odczyt

Pliki dyskowe

- ▶ **Plik** jest wydzielonym fragmentem pamięci (najczęściej dyskowej) posiadającym nazwę.
- ▶ Z punktu widzenia C plik jest ciągiem bajtów, z których każdy może zostać oddzielnie odczytany.
- ▶ Zgodnie ze standardem ANSI dwoma sposobami postrzegania plików przez program są widok *binarny* i widok *tekstowy*.
- ▶ W **widoku binarnym** każdy bajt pliku dostępny jest dla programu.
 - Elementem jednostkowym takiego pliku jest bajt.
 - Format pliku binarnego: [bajty pliku][EOF]
- ▶ W **widoku tekstowym** to co „widzi” program może się różnić od tego, co rzeczywiście znajduje się w pliku (np. program odczytujący plik na komputerze Macintosh zamienia przy odczycie \r na \n, a przy zapisie \n na \r -> w języku C koniec wiersza zawsze reprezentowany jest przez znak \n).
 - Elementem jednostkowym takiego pliku jest znak.
 - Format pliku tekstowego:
[znaki w 1 linii pliku][\r][\n]
...
[znaki w ostatniej linii pliku][EOF]

Pliki dyskowe – Pliki tekstowe i binarne

▶ Przykład: zapis liczby 25

◦ Plik tekstowy

- Zostanie zapisana za pomocą dwóch kodów ASCII cyfr: '2' oraz '5' plus np. znak spacji.

32H	35H	20H
-----	-----	-----

- Funkcje (np. **fprintf**) zapisujące wartości numeryczne do pliku tekstowego przetwarzają je na łańcuchy.
- Może to prowadzić do utraty dokładności (np. wartość 0.33 zostanie zapisana za pomocą 4 znaków i nie ma możliwości odzyskania dalszych miejsc po przecinku przy odczytywaniu pliku)

◦ Plik binarny

- Najbardziej precyzyjną metodą przechowania liczby jest wyrażenie jej za pomocą tego samego układu bitów, z którego korzysta program, np. wartość typu **double** powinna być zapisana w obszarze o rozmiarze typu **double**.

Pliki dyskowe – Pliki tekstowe i binarne

- Gdy dane w pliku są przedstawione w sposób zgodny z ich reprezentacją w programie, mówimy, że są one zapisane w *postaci binarnej*.
- W takim przypadku nie zachodzi konwersja między postacią numeryczną a łańcuchem.
- W pliku binarnym liczba 25 (zakładając, że jest to typ *int*) jest zapisana za pomocą 4 bajtów w konwencji *little-endian* (forma zapisu danych, w której mniej znaczący bajt (zwany też dolnym bajtem) umieszczony jest jako pierwszy).

19H	0H	0H	0H
-----	----	----	----

- W standardowym pakiecie wejścia/wyjścia wymianą danych w formie binarnej zajmują się funkcje **fread** i **fwrite**.
-
- ▶ W rzeczywistości wszystkie dane są zapisane w formie binarnej (nawet znaki).
 - ▶ Jeśli wszystkie dane w pliku interpretowane są jako kody znaków to mówimy, że plik zawiera dane tekstowe.
 - ▶ Jeśli niektóre bądź wszystkie dane interpretowane są jako dane numeryczne w postaci binarnej to mówimy, że plik zawiera dane binarne.

Pliki dyskowe

- ▶ Do reprezentowania plików w programach służą zmienne określone strumieniami plikowymi (strumieniami).
- ▶ Strumień w C reprezentowane są przez zmienne typu **FILE**.
- ▶ Struktura o nazwie **FILE** zadeklarowana jest w pliku nagłówkowym **<stdio.h>** i zawiera następujące informacje o pliku:
 - położenie bufora,
 - bieżąca pozycja znaku w buforze,
 - rodzaj dostępu do pliku (czytanie, pisanie itp.),
 - sygnały o wystąpieniu błędów lub napotkaniu końca pliku etc.
- ▶ Wszystkie operacje na strumieniu wymagają podania wskaźnika na strukturę typu **FILE** (zdefiniowana za pomocą *typedef*).
- ▶ Deklarację dla wskaźnika pliku przedstawia przykład:

```
FILE *fp; //fp jest wskaźnikiem do struktury typu FILE
```

Pliki dyskowe

- ▶ Plik **<stdio.h>** definiuje trzy wskaźniki plikowe przyporządkowane trzem standardowym plikom automatycznie otwieranym przez programy w języku C:
 - **stdin** – standardowe wejście (zwykle klawiatura)
 - **stdout** – standardowe wyjście (zwykle ekran)
 - **stderr** – standardowe wyjście dla błędów (zwykle ekran)
- ▶ Powyższe wskaźniki należą do typu FILE, mogą więc służyć jako argumenty standardowych funkcji wejścia/wyjścia, tak samo jak wskaźnik *fp* (zdefiniowany na poprzednim slajdzie).
- ▶ **Fazy pracy z plikiem:**
 - Otwarcie pliku
 - Zapis lub odczyt danych (zawsze od pozycji aktualnej, przesunięcie tej pozycji w kierunku końca pliku o liczbę przeczytanych lub zapisanych bajtów)
 - Zamknięcie pliku

Pliki dyskowe

- ▶ Do operacji na plikach dyskowych wykorzystuje się w C standardowy pakiet wejścia/wyjścia z pliku `<stdio.h>` (`#include <stdio.h>`).
- ▶ **Pakiet ten oferuje 3 grupy funkcji :**
 - **fopen, fclose, fcloseall** (otwieranie i zamykanie plików)
 - **ftell, fseek, rewind, feof** (ustalanie aktualnej pozycji pliku, wykrywanie końca pliku)
 - **fread, fwrite, fgetc, fputc, fgets, fputs, fscanf, fprintf** (odczyt i zapis danych)
- ▶ **Otwarcie pliku:**
 - W celu otwarcia pliku należy wywołać funkcję **fopen()**. Przy wywołaniu należy podać ścieżkę do pliku oraz tryb otwarcia.
 - Funkcja **fopen** zwraca wskaźnik do pliku (wskaźnik do struktury typu **FILE**).
 - Funkcja **fopen** zwraca adres NULL jeśli nie dojdzie do otwarcia strumienia.

Pliki dyskowe – otwarcie pliku

► Funkcja fopen

```
FILE* fopen(const char* nazwa, const char* tryb);
```

Funkcja: otwarcie pliku "nazwa"

Tryb :

r	: odczyt istniejącego pliku
w	: utworzenie pliku do zapisu
a	: zapis na końcu istniejącego pliku
r+	: zapis lub odczyt istniejącego pliku
w+	: utworzenie pliku do zapisu i odczytu
a+	: zapis lub odczyt na końcu istniejącego pliku

Dodatkowo w pewnych systemach rozróżnia się pliki tekstowe i binarne

t	: plik tekstowy
b	: plik binarny

- Otwarcie nieistniejącego pliku do pisania/dopisywania stworzy go
- Otwarcie istniejącego pliku do pisania skasuje jego starą zawartość!

Pliki dyskowe – otwarcie pliku - fopen

► Przykład:

```
#include <stdio.h>

int main(void)
{
    ...
    FILE *spis;
    spis = fopen("SPIS.TXT", "rt+");
    if (spis == NULL)
        printf("\nNie można otworzyć pliku.");
    ...
    return 0;
}
```

Pliki dyskowe – zamknięcie pliku

▶ Funkcja fclose

```
int fclose ( FILE *plik );
```

Funkcja: zamknięcie pliku

Wynik: 0 – jeśli akcja zakończyła się pomyślnie **lub EOF** – w przeciwnym wypadku

Przykład:

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{ ...
    FILE *personel = fopen ( "PER.TXT", "rt" );
    ...
    fclose ( personel );
    ...
}
```

Pliki dyskowe – zamknięcie pliku

- ▶ Funkcja **fclose** 'zrywa' połączenie pomiędzy wskaźnikiem do pliku (ustanowione przez funkcję **fopen**) a nazwą pliku, zwalniając wskaźnik dla innego pliku.
- ▶ Jest to o tyle istotne, że większość systemów operacyjnych nakłada ograniczenia na maksymalną liczbę jednocześnie otwartych plików w jednym programie.
- ▶ Należy więc zwalniać wskaźniki plików, gdy nie są już dłużej potrzebne.
- ▶ Funkcja **fclose** jest wywoływana automatycznie dla wszystkich otwartych jeszcze plików, jeśli program zakończy się normalnie.
- ▶ Funkcja **fcloseall**

```
int fcloseall ( void );
```

Funkcja: zamknięcie wszystkich otwartych plików dyskowych

Liczba zamkniętych plików – jeśli akcja zakończyła się pomyślnie **lub EOF** – w przeciwnym wypadku.

Pliki dyskowe – ustalenie aktualnej pozycji pliku

- ▶ Funkcja **fseek** pozwala potraktować plik tak, jak gdyby był tablicą i przejść bezpośrednio do dowolnego przechowywanego w nim bajtu.
- ▶ Funkcja **fseek** ma 3 argumenty:
 - Wskaźnik do pliku.
 - Przesunięcie (pozycja, offset)
 - Określa odległość i kierunek przemieszczenia względem punktu początkowego.
 - Musi być typu **long**.
 - Może być *dodatni* (przejście do przodu), *ujemny* (przejście do tyłu) lub *równy zero* (pozostanie w miejscu).
 - Tryb (cel), który określa punkt początkowy.
 - Plik nagłówkowy **stdio.h** definiuje dla trybów następujące stałe symboliczne:
 - **SEEK_SET** – początek pliku
 - **SEEK_CUR** – bieżąca pozycja
 - **SEEK_END** – koniec pliku

Pliki dyskowe – ustalenie aktualnej pozycji pliku

► Funkcja fseek

```
int fseek (FILE *plik, long pozycja, int cel);
```

Funkcja: ustalenie aktualnej pozycji pliku

cel :

SEEK_SET - początek pliku,

SEEK_CUR - aktualna pozycja pliku

SEEK_END - koniec pliku

pozycja : +/- , od 0, można poza koniec pliku

Wynik: 0 : poprawnie, !=0 : błąd

Pliki dyskowe – ustalenie aktualnej pozycji pliku

► Przykład:

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{
    ...
    long pp;
    FILE *opis = fopen("OP1.DOC", "rt+");
        // powoduje przejście w miejsce położone 0 bajtów za
        // końcem pliku, czyli po prostu do końca pliku
    fseek(opis, 0L, SEEK_END);
    ...    // zapis na końcu pliku
        // powoduje przesunięcie o 0 bajtów względem początku pliku
    fseek(opis, 0L, SEEK_SET);
    ...    // zapis na początku pliku
    pp = 154531;    // przesunięcie względem bieżącej pozycji
    fseek(opis, pp, SEEK_CUR);
    ...    // odczyt z pliku
    ...
}
```

Pliki dyskowe – ustalenie aktualnej pozycji pliku

- ▶ Funkcja **rewind** ustawia wskaźnik pliku na pozycję początkową.
- ▶ Wywołanie **rewind(fp)** jest równoważne wywołaniu: **fseek(fp, 0L, SEEK_SET)**

```
void rewind ( FILE *plik );
```

Funkcja: ustalenie aktualnej pozycji na początku pliku

Przykład:

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{
    ...
    FILE *roboczy = fopen("R1.DAT", "rt+");
    fseek(roboczy, 0L, SEEK_END);
    ...           // zapis na końcu pliku
    rewind(roboczy); // początek pliku
    ...
}
```

Pliki dyskowe – funkcja pomocnicza feof

- ▶ Funkcja **feof** pozwala na testowanie osiągnięcia końca pliku.

```
int feof ( FILE *plik );
```

Funkcja: odczyt stanu znacznika końca pliku

Wynik: zwraca !=0 : napotkano **EOF** (znacznik końca pliku), przeciwnie 0

Przykład:

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{ ...
    FILE *plik1 = fopen("P1.MAN","rt");
    ...           // odczyt z pliku
    if (feof(plik1) != 0)
        printf("\nKoniec pliku.");
    ...
}
```

Pliki dyskowe – odczyt danych

- ▶ Funkcja **fgetc** czyta ze strumienia *plik* następny znak i zwraca jego wartość potraktowaną jako *unsigned char* (i przekształconą do *int*). W przypadku wystąpienia błędu lub końca pliku zwraca **EOF**.

```
int fgetc ( FILE *plik );
```

Funkcja: odczyt kolejnego znaku

Wynik: liczba całkowita 000 | kod_znaku

Przykład:

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{
    ...
    char cc;
    FILE *info = fopen("INF.DOC", "rt");
    cc = fgetc(info);
    ...
}
```

Pliki dyskowe – zapis danych

- ▶ Funkcja **fputc** wpisuje znak *znak* (przekształcony do *unsigned char*) do strumienia *plik*. Zwraca wypisany znak (jego kod ASCII) lub **EOF** w przypadku błędu.

```
int fputc ( int znak, FILE *plik );
```

Funkcja: zapis kolejnego znaku (liczba całkowita : 000 | kod)

Wynik: znak lub **EOF**

Przykład:

```
#include <stdio.h>
int main (void)
{
    char cc = 'K';
    FILE *dane = fopen("DANE.DOC", "rt+");
    ...
    fputc(cc, dane);
    ...
}
```

Pliki dyskowe – odczyt danych

- ▶ Funkcja **fgets** czyta co najwyżej *liczba-1* znaków i wstawia je do tablicy *napis*. Funkcja przerywa czytanie po napotkaniu znaku nowego wiersza – znak ten także wstawia do tablicy. Tekst zakończony jest znakiem '\0'.

```
char* fgets ( char *napis, int liczba, FILE *plik);
```

Funkcja: odczyt ciąg znaków, maksymalnie *liczba-1* znaków

Wynik: napis lub **NULL** w przypadku napotkania końca pliku lub błędu

Przykład:

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{
    ...
    char nazwisko[16];
    FILE *teczka = fopen("TECZ.DOC", "rt");
    fgets(nazwisko, 16, teczka);
    ...
}
```

Pliki dyskowe – zapis danych

- ▶ Funkcja **fputs** wypisuje tekst zawarty w tablicy *napis* do (nie musi zawierać znaku końca linii) do strumienia *plik*. Zwraca wypisany znak lub **EOF** w przypadku błędu.

```
int fputs ( char *napis, FILE *plik );
```

Funkcja: zapis ciągu znaków

Wynik: ostatni zapisany znak lub **EOF**

Przykład:

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{
    ...
    char *spis = "Spis treści";
    FILE *dok = fopen("DOK1.DOC", "rt+");
    fputs(spis, dok);
    ...
}
```

Pliki dyskowe – odczyt danych

- ▶ Funkcja sformatowanego wejścia **fscanf** działa tak samo jak *scanf*, z tą różnicą, że wymaga podania dodatkowego argumentu określającego plik.
- ▶ Funkcja kończy działanie, gdy zinterpretuje cały format.
- ▶ Funkcja zwraca **EOF**, jeśli przed jakimkolwiek przekształceniem napotka koniec pliku lub wystąpi jakiś błąd. W przeciwnym przypadku zwraca liczbę przekształconych i przypisanych danych wejściowych.
- ▶ Funkcja **fscanf**

D. `int fscanf(FILE *plik, const char *format,
wskaźnik, wskaźnik, ...);`

F. Odczyt ciągów znaków i konwersji na wartości binarne (podobnie jak *scanf*)

W. Liczba wczytanych ciągów znaków lub EOF

Pliki dyskowe – odczyt danych

► Przykład:

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{
    ...
    int sztuki;
    float cena;
    FILE *towar = fopen("SPIS_TOW.DOC", "rt");
    ...
    fscanf(towar, "%d%f", &sztuki, &cena);
    ...
}
```

Pliki dyskowe – zapis danych

- ▶ Funkcja sformatowanego wyjścia **fprintf** działa tak samo jak *printf*, z tą różnicą, że wymaga podania dodatkowego argumentu określającego plik.
- ▶ Funkcja zwraca liczbę ujemną jeśli wystąpił jakiś błąd. W przeciwnym przypadku zwraca liczbę wypisanych znaków.

```
int fprintf ( FILE *plik, const char *format,  
             wyrażenie, wyrażenie, ... );
```

Funkcja: zapis ciągów znaków zadanych za pomocą wyrażen
(podobnie jak **printf**)

Wynik: liczba zapisanych bajtów lub **EOF**

Pliki dyskowe

► Przykład:

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{
    ...
    int kod_waluty = 15;
    float kurs_biezacy = 0.23547;
    FILE *tabela_kursow = fopen("KURSY.TAB", "wt");
    ...
    fprintf(tabela_kursow, "\n%3d\t%8.3f",
        kod_waluty, kurs_biezacy);
    ...
}
```

Pliki dyskowe

- ▶ Funkcja **fread** wczytuje ze strumienia *plik* do tablicy *wskaźnik* co najwyżej *liczba* obiektów o rozmiarze *rozmiar*.
- ▶ Funkcja **fread** powinna być stosowana do odczytania danych, które zostały zapisane za pomocą funkcji **fwrite**.

```
int fread (wskaźnik, int rozmiar, int liczba, FILE *plik);
```

Funkcja: odczytanie zadanej *liczby* struktur danych, każda o długości *rozmiar*

Wynik: liczba odczytanych struktur lub 0

Przykład:

```
double ceny[50];  
...  
fread(ceny, sizeof(double), 50, fp);  
// powyższe wywołanie kopiuje 50 wartości typu double z  
// pliku do tablicy ceny
```

Pliki dyskowe

► Przykład:

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{
    ...
    struct ksiazka
    {
        char autor[25];
        char tytul[50];
    } ksiazki[100];
    ...
    FILE *magazyn = fopen("MAG.DOC", "rt");
    fread(ksiazki, sizeof(ksiazka), 100, magazyn);
    ...
}
// powyższe wywołanie kopiuje 100 obiektów typu
// ksiazka z pliku do tablicy ksiazki
```

Pliki dyskowe

```
void main(void)
{
    int liczba_odczytow;

    struct pozycja {
        double wspolrzedne[2];
        double wysokosc;
    } marszruta[1000];
    ...
    FILE *wycieczka = fopen("W1.DAT", "rb");
    // odczytanie ile jest elementów w tablicy
    fread(&liczba_odczytow, sizeof(int), 1, wycieczka);
    // wczytanie elementów do tablicy marszruta
    fread(marszruta, sizeof(pozycja), liczba_odczytow, wycieczka);
    ...
}
```

Pliki dyskowe

- ▶ Funkcja **fwrite** wypisuje *liczba* obiektów o rozmiarze *rozmiar*, pochodzących z tablicy *wskaźnik* do strumienia *plik*.

```
int fwrite ( wskaźnik, int rozmiar, int liczba, FILE *plik );
```

Funkcja: zapis wskazanej *liczby* struktur danych o długości *rozmiar*

Wynik: liczba zapisanych struktur lub 0

Przykład:

```
double ceny[50];  
...  
fwrite(ceny, sizeof(double), 50, fp);  
// powyższe wywołanie przepisuje do pliku dane z tablicy  
// ceny w 50 porcjach o rozmiarze double
```

Pliki dyskowe

▶ Przykład:

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{
    ...
    long double pomiary[wie][kol];
    ...
    FILE *archiwum = fopen("ARCH.TAB", "wb");
    fwrite(pomiary, sizeof(pomiary), 1, archiwum);
    ...
}
```

Przykłady programów

Za samodzielnej analizy

Pliki dyskowe – Przykład 1

```
#include <stdio.h>

// analizuje plik Dane.txt zawierający liczby całkowite: liczby parzyste
// przepisuje do pliku Parzyste.txt, a nieparzyste do pliku Nieparzyste.txt
int main (int n, char* TS[ ]){ // Parzyste / Nieparzyste
    FILE *Dane, *Parzyste, *Nieparzyste;
    int Liczba;

    Dane = fopen ("Dane.txt", "rt");
    Parzyste = fopen ("Parzyste.txt", "wt");
    Nieparzyste = fopen ("Nieparzyste.txt", "wt");

    if (Dane == NULL || Parzyste == NULL || Nieparzyste == NULL) {
        printf ("\nNie można otworzyć pliku.\n\n");
        return 0;
    }
    // ilość liczb w pliku Dane.txt
    fscanf(Dane, "%d", &Liczba);
```

Pliki dyskowe – Przykład 1 cd.

```
while ( feof(Dane) == 0 ){  
    if( Liczba & 1)  
        fprintf(Nieparzyste, "%d ", Liczba);  
    else  
        fprintf(Parzyste, "%d ", Liczba);  
  
    fscanf(Dane, "%d", &Liczba);  
}  
  
fcloseall();  
printf ("\nKoniec.\n\n");  
return 0;  
}
```

Pliki dyskowe – Przykład 2

- ▶ Plik wejściowy zawiera ciąg liczb całkowitych oddzielonych znakami '#'. Opracować program, który otwiera do odczytu taki plik wejściowy (zapytać o nazwę) i przepisuje z niego liczby naprzemiennie do plików z rozszerzeniem *.fir i *.sec

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

int main (int n, char* TS[ ]) { // split using #
    char Ntxt[64];
    char Nfir[64];
    char Nsec[64];

    FILE *Ptxt, *Pfir, *Psec;

    bool Koniec = false, Ktory = true;
    int Znak;
    int Dot;
    char *Ptr;
```

Pliki dyskowe – Przykład 2 cd.

```
if ( n < 2 ){
    printf ("\nBrak nazwy pliku.\n,, "Wywołaj program podając jako
           parametr nazwę pliku.\n\n");
    return 0;
}
strncpy(Ntxt, TS[1], 58);
strncpy(Nfir, TS[1], 58);
strncpy(Nsec, TS[1], 58);
// szuka pierwszego wystąpienia znaku '.' i ustala odległość od pocz.
if ((Ptr = strchr(Ntxt, '.')) != NULL)
    Dot = Ptr - Ntxt;
else {
    printf("\nBłędna nazwa pliku.\n\n");
    return 0;
}

// nadaje nowe rozszerzenie zachowując nazwę pliku wejściowego
strcpy(Nfir + Dot + 1, "fir");
strcpy(Nsec + Dot + 1, "sec");

Ptxt = fopen (Ntxt, "r");
Pfir = fopen (Nfir, "w+");
Psec = fopen (Nsec, "w+");
```

Pliki dyskowe – Przykład 2 cd..

```
if (Ptxt == NULL || Pfir == NULL || Psec == NULL) {  
    printf ("\nNie mozna otworzyc pliku\n\n");  
    return 0;  
}
```

```
while ( !Koniec ){  
    // odczytuje plik wejściowy znak po znaku  
    Znak = fgetc(Ptxt);
```

```
    // zapisuje na zmianę do dwóch plików
```

```
    if ( !(Koniec = (feof(Ptxt) != 0)) )
```

```
        if (Znak == '#')  
            Ktory = !Ktory;
```

```
        else  
            if (Ktory)  
                fputc(Znak, Pfir);
```

```
            else  
                fputc(Znak, Psec);
```

```
}
```

```
printf ("\nKoniec.\n\n");
```

```
return 0;
```

```
}
```

Pliki dyskowe – Przykład 3

- ▶ Opracować program prowadzący spis pracowników firmy (max.. 50 pracowników). Każdy pracownik opisany jest za pomocą struktury zawierającej nazwisko i pensję. Program realizuje następujące polecenia:
 - R : wczytanie liczby pracowników i tablicy struktur opisujących pracowników z pliku diskowego (zapytać o nazwę pliku),
 - N : nowy pracownik - wczytać dane opisujące pracownika i wprowadzić do kolejnej pozycji tabeli struktur,
 - W : wyświetlanie informacji o wszystkich pracownikach,
 - Z : zapis liczby pracowników i tabeli pracowników do pliku diskowego (zapytać o nazwę pliku),
 - K : koniec programu.

Dla realizacji poszczególnych opcji zdefiniować funkcje.

Pliki dyskowe – Przykład 3 cd.

```
#include <stdio.h>
struct Pracownik{
    char Nazwisko[32];
    double Pensja;
};

void Z_Pliku(Pracownik Tab[], int& ile){
    FILE* plik;
    char nazwa[16];
    printf("Podaj nazwe pliku do odczytu : ");
    fflush(stdin);
    scanf("%15s", nazwa);
    plik = fopen(nazwa,"rt");
    if (plik == NULL) {
        printf("Brak pliku.");
        return;
    }
    fscanf(plik,"%d",&ile); // ilość pracowników w tablicy
    fread(Tab, sizeof Pracownik, ile, plik);
    fclose(plik);
}
```

Pliki dyskowe – Przykład 3 cd..

```
void Do_Pliku(Pracownik Tab[], int ile){
    FILE* plik;
    char nazwa[16];
    printf("Podaj nazwe pliku do zapisu : ");
    fflush(stdin);
    scanf("%15s", nazwa);

    plik = fopen(nazwa, "wt");

    // ilość pracowników w tablicy
    fprintf(plik, "%d", ile);
    // tablica pracowników
    fwrite(Tab, sizeof Pracownik, ile, plik);
    fclose(plik);
}
```

Pliki dyskowe – Przykład 3 cd..

```
void Nowy(Pracownik Tab[], int& ile){
    if (ile == 50){
        printf("Tablica pelna.\n");
        return;
    }
    printf("Podaj nazwisko : ");
    fflush(stdin);
    scanf("%31s",Tab[ile].Nazwisko);
    printf("Podaj pensje : ");
    scanf("%lf",&Tab[ile++].Pensja);
}
```

```
void Wyszwietl(Pracownik Tab[], int ile){
    if (ile == 0){
        printf("Tablica pusta.\n");
        return;
    }
    for(int i = 0; i < ile; i++)
        printf("Pracownik %d : %s , %.2lf\n", i, Tab[i].Nazwisko, Tab[i].Pensja);
}
```

Pliki dyskowe – Przykład 3 cd..

```
int main(int argc, char* argv[]){
    Pracownik TaPa[50];
    bool dalej = true;
    int ile = 0;
    char opcja;
    while (dalej) {
        printf("Wybierz opcje [R,N,W,Z,K] : ");
        fflush(stdin);
        scanf("%c",&opcja);
        switch(opcja & 0x5F){
            case 'R' :Z_Pliku(TaPa, ile); break;
            case 'N' :Nowy(TaPa, ile); break;
            case 'W' :Wyswietl(TaPa, ile); break;
            case 'Z' :Do_Pliku(TaPa, ile); break;
            case 'K' :dalej = false; break;
            default : printf("Zla opcja.\n");
        }
    }
    return 0;
}
```

Pytania?